

בתי המשפט

בשא 007663/03		בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
ברע	בתיק 001380/03 עיקרי:		
24/04/2003	תא ריד	כב' השופט דוד בר-אופיר, סגן-נשיא	ב פני

בעניין: 1. דורי יחזקאל

2. דורי יורם

המבקשים

נגד

אליוט גספן בע"מ

המשיבה

החברה המשיבה פתחה בהליכי הוצאה לפועל לשם מימוש שיק אשר נמשך על-ידי יחזקאל דורי לפקודת יורם דורי. יורם הסב את השיק לחברה המשיבה, וזו הגישה עליו בקשת ביצוע לאחר שהוצג לפירעון ולא נפרע, לאחר שהשיק הנ"ל חולל, קיבלה החברה שלושה שיקים במקום השיק המקורי, שנחתמו בידי חברה. שלושת השיקים הללו הוצגו לפירעון וגם הם חוללו

החלטה

1. החברה המשיבה (אליוט גספן בע"מ, להלן: החברה) פתחה בהליכי הוצאה לפועל לשם מימוש שיק על סך 145 אלף ש"ח אשר נמשך על ידי יחזקאל דורי (המבקש מס' 2) לפקודת יורם דורי (המבקש מס' 1). יורם הסב את השיק לחברה המשיבה, וזו הגישה עליו בקשת ביצוע לאחר שהוצג לפירעון ולא נפרע. חשוב שאומר כי לאחר שהשיק הנ"ל חולל, קבלה החברה שלושה שיקים במקום השיק המקורי, שנחתמו בידי חברה בשם י' דורי את צ'ייקובסקי בניה והשקעות בע"מ. שלושת השיקים הללו הוצגו לפירעון וגם הם חוללו, ואז פתחה החברה בהליכים של הוצאה לפועל לשם מימוש של השיק המקורי. יחד עם בקשת הביצוע, ועוד לפני שהומצאה האזהרה, הגישה החברה בקשה לראש ההוצאה לפועל וביקשה הטלת עיקול על נכס מקרקעין אשר רשום על שמו של הנפרע והמסב יורם דורי.

2. הפניה אל ראש ההוצאה לפועל נעשתה על יסוד ההוראה שבסעיף 7 (ה) לחוק ההוצאה לפועל:

"(ה) לא יוחל בביצוע פסק-הדין אלא לאחר המצאת האזהרה כאמור בסעיף קטן (א) ולאחר שעברה התקופה שנקבעה באזהרה, זולת אם ראה ראש ההוצאה לפועל שנסיבות העניין מצדיקות נקיטת הליך לפני כן."

בתקנה 14 לתקנות ההוצאה לפועל נקבעה דרך ההגשה של בקשה לביצוע הליך לפני המצאת האזהרה:

"14. ביקש הזוכה שהליך יינקט לפני מתן האזהרה לחייב, או לפני שעברה התקופה שנקבעה באזהרה, ינמק בקשתו ויצרף לבקשה תצהיר לשם אימות העובדות הכלולות בבקשה."

כך נעשה גם בענייננו, אולם ראש ההוצאה לפועל (כבוד הרשמת ורדה שוורץ) דחתה את הבקשה וקבעה: "לא שוכנעתי כי הונחה התשתית העובדתית המספיקה לנקיטת הליכי עיקול לפני המצאת אזהרה".

בדרך כלל, בקשה כמו זו שאנו מדברים בה מוגשת במעמד הזוכה בלבד, כדי שהחייב לא ינקוט בצעדים להברחת נכסיו ולסיכול ביצועו של פסק הדין. הדבר נלמד מתקנה 26 לתקנות הוצאה לפועל, שתוכנה מוליך אל המסקנה לפיה "ברירת המחדל" הטבועה בה מתייחסת לסמכותו של ראש ההוצאה לפועל לדון, בהעדר הצדדים או בהעדרו של החייב, בכל בקשה בכתב המוגשת על ידי הזוכה, אלא אם כן החליט ראש ההוצאה לפועל לשמוע את טענות הצדדים על דרך של דיון בעל פה או באמצעות חילופי מסמכים. בענייננו התבקשה ראש ההוצאה לפועל אך ורק להורות על "עיקול ברישום", קרי: הטלת עיקול ורישומו בלשכת רישום המקרקעין על נכס מקרקעין של יורם, כדי להבטיח ככל שניתן את פירעון החוב שהוא (יורם) חב לחברה, אולם כזכור לא שוכנעה הרשמת הנכבדה כי הונחה תשתית עובדתית מספיקה לנקיטת הליכי עיקול לפני המצאת אזהרה ודחתה את הבקשה.

3. לאחר שנדחתה בקשתה של החברה הוגשה על ידה בקשה למתן רשות ערעור על החלטת הדחייה. בקשה זו הובאה בפני מבלי שניתנה עליה הודעה מוקדמת לחייבים. והרי כך מורה לנו תקנה 406 לתקנות סדר הדין האזרחי:

"406א. בקשת רשות ערעור או ערעור על החלטה הדוחה בקשה למתן סעד זמני, שניתנה על פי צד אחד ושלא נדחתה לפי תקנה 406(א), תידון במעמד צד אחד, אלא אם כן הורה בית המשפט על הזמנת בעל הדין האחר."

על פי תקנה זו הוריתי לעקל את נכס המקרקעין כפי שבקשה החברה. כלומר: נתתי אותה החלטה שלדעתי היה על ראש ההוצאה לפועל לתיתה במעמד הזוכה בלבד. במקרה כמו זה שבפנינו, קיים חשש מובנה של הברחת נכסים על ידי החייבים, ודי בו בלבד כדי להצדיק הטלת עיקול באמצעות רישומו בפקסי המקרקעין.

4. החייבים פנו לבית משפט זה בבש"א 7663/03, וביקשו לבטל את צו העיקול שניתן על ידי. דעתי היא שאין יסוד להיענות לבקשת החייבים ולבטל את הצו. אין מקום וצורך לפרוש כאן יריעה רחבה ומפורטת של דרך הפעלת שיקול הדעת לפי סעיף 7(ה) הנ"ל, ושל מהות ההנמקה שיש להביא לפי תקנה 14 האמורה. כל עניין צריך להידון לפי נסיבותיו המיוחדות לו, וכך יהיה גם בענייננו. כל תכליתה של בקשת העיקול שהוגשה על ידי החברה, לא נועדה אלא כדי לצרף את החברה אל חבורת הנושים אשר נאספה מול פתחם של החייבים ודרשה בטחון מינימלי לפירעון החובות המגיעים לה. בטחון זה יושג על ידי עיקול נכס המקרקעין בלשכת רישום המקרקעין, בעוד שהליכי המימוש יבוצעו, אם בכלל, במועד מאוחר יותר. הטלת העיקול על נכס המקרקעין של יורם, בלא שיבוצעו בינתיים הליכים נוספים, יצרה בענייננו איזון בין ההגנה על זכויות הבעלות של יורם שלא תיפגענה באמצעות הליכים בלתי הפיכים, לבין זכותו הסטטוטורית של הזוכה לממש את הזכויות הטמונות בשיק שהוא, לפחות לכאורה, אוחז בו כדין.

5. בנסיבות אלה אני דוחה את הבקשה לביטולו של העיקול. המבקשים במאוחד ובנפרד ישלמו למבקשת שכר טרחת עו"ד בסך 4,000 ש"ח בצירוף מע"מ, הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לפירעון.

ניתנה היום, 24 באפריל 2003, בהעדר הצדדים ובאי כוחם.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לבאי כוח הצדדים.

דוד בר-אופיר, שופט
סגן-נשיא

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח